

[Carl Petersen.]

i 2 måneder. Må jeg bede den højtærede minister om at give en begrundelse for denne mærkelige omstændighed. Jeg har spekuleret meget på, hvad begrundelsen kunne være for, at man først lader den nye lov træde i kraft pr. 1. juni, men jeg kan virkelig ikke finde nogen forklaring — det er mig ganske umuligt. Derfor vil jeg som sagt bede den højtærede minister være så venlig dog at meddele, hvad begrundelsen har været for denne mærkelige omstændighed.

I lovforslaget findes der også bestemmelser, der går ud på at ændre beregningsgrundlaget, og ved første behandling sagde jeg, at mit parti ville gå nærmere ind for disse bestemmelser, fordi de virkelig måtte betyde en forenkling af den beregningsmåde, som anvendtes. Vi har imidlertid af tidsmæssige grunde ikke været i stand til at få dette med i ændringsforslaget. Det er altså manglende tid, der er årsagen til, at vi ikke har fået det med, og det skyldes ikke, at vi har ændret standpunkt.

Da denne lovgivning i virkeligheden har været grundlag for de politiske forhandlinger, der er ført, ville det være nærliggende også at komme ind på virkelige politiske betragtninger; men da jeg ved, at de politiske betragtninger vil blive anstillet af mit partis politiske ordførere ved et senere lovforslags behandling, skal jeg afstå herfra og kun anbefale det høje ting at stemme for det af os stillede ændringsforslag.

**Tesdorpf:** Det er ikke mærkeligt, at mit parti også her ved anden behandling kan støtte det af regeringen fremsatte lovforslag. Vi er enige om at synes, at den af retsforbundet fremsatte mindretalsudtalelse er forkert. Der tales deri om fuld afvikling og om anvendelsen af de penge, der måtte fremkomme ved en sådan fuld afvikling, til afskaffelse af indirekte afgifter og told, hvorefter man opremser en hel del af disse afgifter. Jeg synes, det er typisk for retsforbundet, at man prøver at løse problemet uden beregninger. Det har vist sig vanskeligt for retsforbundet at finde balancen, når vi kommer til de mere konkrete forhold; det så vi med børnetilskuddene, som er modstykket til dette forslag. Jeg siger det ved denne lejlighed, fordi jeg finder det rimeligt, at man spørger, hvordan det egentlig ville være gået retsforbundet, hvis den

mangfoldighed af forslag, som de opremser i deres mindretalsbetænkning, skulle have været minutløst afvejet imod afviklingerne af tilskudsordningerne som kompensation for disse.

Jeg vil gerne give tilslutning til lovforslaget med den tilføjelse, at mit parti er meget glad over, at det nu lykkes at få begyndt denne afvikling, selvom det har kostet sin pris, og en større pris for statskassen, end det efter vor mening er rimeligt.

Socialdemokratiet skriver i sin mindretalsbetænkning, at tidspunktet ikke er inde til en fordyrelse af brød og mælk. Hvis tidspunktet ikke er inde nu, 8 år efter krigens afslutning, med faldende råvarepriser, til en afvikling mod en rimelig og retfærdig kompensation, som det er foreslået, vil jeg nok spørge, hvornår i alverden tidspunktet for en afvikling så er inde? Vi er tilfredse med at få begyndt, og vi er tilfredse med, at man for brødets vedkommende, hvor ordningen virker mest uheldig og mest kunstig, får halet et godt stykke ind på tilskuddene. Med de faldende kornpriser og den begyndende afvikling kan man nu for brødets vedkommende skimte hele ordningens bortfald.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Carl Petersen vil indrømme, at hver gang en rationering eller en restriktion eller en kunstig ordning bortfalder, er det mere populært i befolkningen, end vi rigtig forestiller os herinde, inden det sker. Det er det, fordi befolkningen har en sund og naturlig opfattelse af, hvad der er rationelt og fornuftigt, den ønsker kunstige ordninger fjernet, når det kan lade sig gøre, og det kan det nu. Det at blive af med noget kunstigt og med administration virker altid tiltalende på fornuftige, frihedselskende mennesker. Alting har sin pris, som jeg sagde før, og denne afvikling er så fornuftig for hele samfundet, at vi kun kan glæde os over den, selvom den bliver dyrere for statens finanser, end det efter vor mening havde været nødvendigt — men det er en anden historie, og den bliver fortalt i morgen!

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod socialdemokratiets ændringsforslag og stemmer for lovforslaget, som det foreligger.

**Jørgen Jørgensen (Lejre):** Ved lovforslagets første behandling gav jeg udtryk for